

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.300 van 4 juni 2002
in de zaak A. 113.277/X-10.675.**

In zake : Martin PENDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Martin Penders op 23 november 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 september 2001, "wat betreft het deel ter hoogte van Herenlaak, Aldeneik en Klauwenhof";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VANSTIPELEN die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker te Maaseik het Klauwenhof uitbaat, een landbouw- en veeteeltbedrijf op 85 ha grond; dat het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen 56 ha daarvan herbestemt van ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied tot ontginningsgebied met nabestemming recreatiegebied, natuurgebied en agrarisch gebied met ecologisch belang en met in overdruk de aanvullende aanduiding overstromingsgebied;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoeker een vierde middel afleidt uit de schending van artikel 11, §§ 2 en 4, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de informatieverplichting van de overheid; dat hij onder meer uiteenzet dat de bestemming natuurgebied niet was opgenomen in het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland voor het kaartblad met betrekking tot het Klauwenhof, dat "noch verzoeker als individuele

bezwaarindiener noch de regionale commissie voor advies zich hierover hebben kunnen uitspreken respectievelijk in het kader van het openbaar onderzoek (voor verzoeker) als in het kader van haar adviestaak (voor de commissie)" en dat "de overheid aldus, teneinde de rechten van eenieder te respecteren, een nieuwe beslissing had dienen te nemen en een nieuw openbaar onderzoek had dienen te houden";

Overwegende dat de verwerende partij in de nota daartegen inbrengt dat slechts de dijk en het aanpalend wilgenstruweel worden herbestemd tot natuurgebied, omwille van de hoge natuurwaarden;

Overwegende dat op het eerste gezicht krachtens de regelen vastgesteld in artikel 11 van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening de verwerende partij bij de definitieve vaststelling van het gewestplan aan de bestemmingen die door het voorlopig vastgestelde ontwerp-gewestplan zijn bepaald, geen wijzigingen mag aanbrengen die niet in de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of in de adviezen van de betrokken bestendige deputatie, gemeenteraad, regionale commissie van advies of van een andere geraadpleegde overheid zijn voorgesteld of neergelegd, noodzakelijk of logisch eraan verbonden zijn of eruit voortvloeien, of, als deze voorwaarde niet vervuld is, die niet vooraf aan de formaliteit van het openbaar onderzoek en de raadpleging van de betrokken bestendige deputatie, gemeenteraad en regionale commissie van advies onderworpen zijn;

Overwegende dat niet betwist wordt dat aan het voorgaande niet voldaan is wat het gebied betreft dat in het middel wordt bedoeld en dat door de bestreden gewestplanwijziging als natuurgebied is herbestemd terwijl het in het op 28 april 2000 door de Vlaamse regering voorlopig vastgestelde ontwerpplan opgenomen was deels als zone voor natuurontwikkeling, deels als landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat dit, anders dan verwerende partij lijkt te menen, niet vergoelikt wordt door te doen gelden dat het betrokken gebied slechts "een fractie" zou betreffen met "hoge natuurwaarden"; dat het middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker onder meer betoogt en toelicht dat de bestreden gewestplanwijziging de verdere landbouwexploitatie hypothekeert, dat zij zijn bedrijf confronteert met verbods- en afstandsregels van Vlarem II, dat hij geen bouw- of milieuvergunning

zal verkrijgen om zijn bedrijf verder uit te breiden in het herbestemde gebied, dat strengere ammoniakregels toepasselijk zullen worden, evenals mogelijk strengere bemestingsnormen, dat de regionale commissie van advies bijtreedt dat de leefbaarheid van het bedrijf in het gedrang komt, dat de gewestplanwijziging een onmiddellijk nadeel toebrengt, dat hij de verplichting heeft niet te dralen en zijn schade zoveel mogelijk te beperken, dat verzoeker niet lijdzaam moet ondergaan dat jarenlang het zwaard van Damocles van een reglementaire akte boven zijn hoofd hangt en dat de overheid allerlei plannen kan uitwerken om tot een individuele akte te komen;

Overwegende dat ten gevolge van de bestreden gewestplanwijziging 56 ha grond die verzoeker gebruikt voor zijn landbouw- en veeteeltbedrijf bestemd wordt onder meer als agrarisch gebied met ecologisch belang en als natuurgebied; dat in agrarisch gebied met ecologisch belang alleen die werken en handelingen mogen worden uitgevoerd die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden; dat een natuurgebied, als groengebied, bestemd is voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu; dat natuurgebieden bossen omvatten, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden; dat er jagers- en vissershutten in gebouwd mogen worden, maar alleen voor zover ze niet gebruikt kunnen worden als woonverblijf, al ware het slechts tijdelijk; dat er bijgevolg reden is om aan te nemen dat door de besproken herbestemming het betrokken gebied aan een aanzienlijk strenger regime inzake stedenbouwkundige vergunningen wordt onderworpen; dat dit ook inzake milieunormen het geval lijkt; dat de verwerende partij, in de aanhef van het bestreden besluit en in de nota, niet betwist dat in natuurgebied beperkingen gelden op het vlak van bemesting en het gebruik van bestrijdingsmiddelen, maar meent dat die nadelige effecten op de landbouwbedrijfsvoering niet zozeer het gevolg zijn van de gewestplanwijziging als wel van de toepasselijke sectorale decreet- en regelgeving; dat dit niet wordt gevolgd; dat het juist de bestreden herbestemming is die de beperkende beschermingsmaatregelen toepasselijk maakt; dat het verband tussen herbestemming en beperkingen rechtstreeks genoeg lijkt; dat volgens het advies van de streekcommissie de voorgestelde wijzigingen "de leefbaarheid van [het landbouwbedrijf 'Klauwenhof'] in het gedrang" brengen; dat, samenvattend, verzoeker genoeg gegevens aanvoert die het voldoende zeker maken dat hij ten gevolge van de bestreden gewestplanwijziging een nadeel lijdt dat ernstig én moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen, in zoverre het gebied ter plaatse Herenlaak en Klauwenhof (Maaseik), vervat in bijlage 2 en 3, wordt herbestemd als ontginningsgebied met nabestemming recreatiegebied, natuurgebied en agrarisch gebied met ecologisch belang en met in overdruk de aanvullende aanduiding overstromingsgebied.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier juni 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.